Universiteitsbibliotheek Gent

De materiële tol van de oorlog

Na het winnen van de oorlog zou een, zo mogelijk, nog grotere uitdaging volgen: de heropbouw van de verwoeste gewesten en steden. Net als het noorden van Frankrijk betaalde België een enorme tol voor de oorlog en de vier jaar militaire bezetting. Er was niet alleen de materiële schade als gevolg van de gevechten in 1914 en aan het front in West-Vlaanderen. Heel wat industriële infrastructuur werd gestolen of ontmanteld door de bezetter. Treinverkeer was na de bevrijding amper mogelijk. Miljoenen Belgen zouden ook na de wapenstilstand afhankelijk blijven van voedselhulp. Duizenden gezinnen zouden nog jaren in tijdelijke huisvesting moeten wonen.

Naast de vele slachtoffers onder militairen en de burgerbevolking sprongen de materiële verwoestingen het meest in het oog. Leuven en Dinant zijn slechts twee voorbeelden van Belgische ‘martelaarssteden’. De Belgische overheid in Sainte-Adresse begon al tijdens de oorlog met het in kaart te brengen, ook letterlijk, van de materiële schade. De kaart uit 1916 toont de gewesten die het zwaarst werden getroffen. In 1916 hoopte men nog de kosten voor de heropbouw integraal op Duitsland te kunnen verhalen.

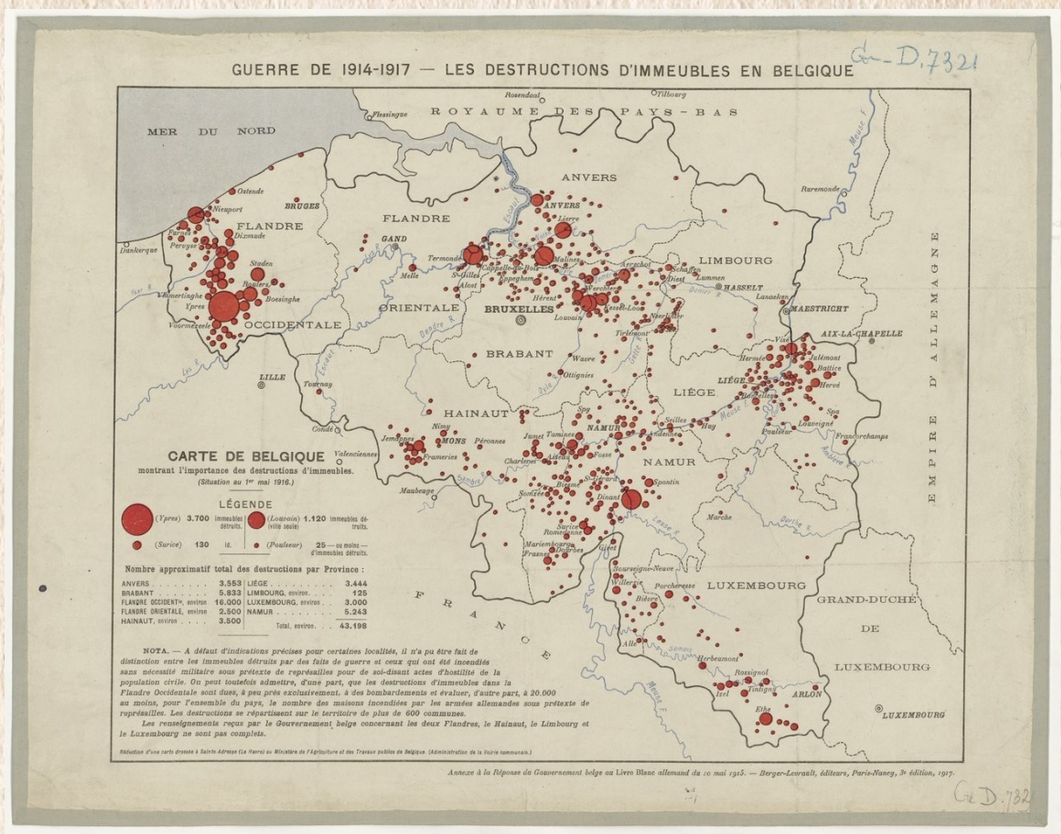

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France